

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SN Stanisław Zabłocki

Sędziowie: SN Przemysław Kalinowski (sprawozdawca)

SN Dorota Rysińska

w sprawie skargi K. H. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] po rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 12 grudnia 2014 r.

postanowił

- 1. pozostawić bez rozpoznania skargę K. H. na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w sprawie II AKo .../14,**
- 2. zarządzić zwrot K. H. uiszczonej opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 14 października 2014 r. K. H. zwróciła się o stwierdzenie przewlekłości w postępowaniu Sądu Apelacyjnego [...] w sprawie o sygn. akt II AKo .../14, który to Sąd rozpoznawał jej wystąpienie z dnia 17 kwietnia 2014 r. o wznowienie z urzędu postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w W. w sprawie IV Ka .../04. Powołując się na błędne – w ocenie skarżącej – rozpoznanie wniosku o wyłączenie od udziału w postępowaniu wszystkich sędziów Sądu Apelacyjnego orzekających w II Wydziale Karnym oraz brak podjęcia czynności zmierzających do zmiany sądu mającego orzekać w przedmiocie wznowienia postępowania, wnioskodawczyni wniosła o przyznanie jej od Skarbu Państwa kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kwestią podstawową w tej sprawie, niezbędną do rozstrzygnięcia jeszcze przed ustosunkowaniem się do wywodów zaprezentowanych przez skarżącą, jest zbadanie warunków dopuszczalności rozpoznania przedmiotowej skargi. Stosownie do dyspozycji art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.), przewidzianą w niej skargę wnosi się w toku postępowania w sprawie. Kontrola przeprowadzona przez Sąd Najwyższy nie potwierdziła spełnienia tej przesłanki w niniejszym przypadku. Przyjmując, że postępowanie w przedmiocie wznowienia postępowania jest również tym, o jakim mowa w art. 5 ust. 1 powołanej ustawy, nie można jednak uznać, że w tym wypadku w ogóle doszło do rozpoczęcia takiego postępowania, a tym bardziej, że jest ono nadal w toku. Po sprawdzeniu przez Sąd Apelacyjny podnoszonych zarzutów stwierdzono bowiem, że w sprawie nie wystąpiła okoliczność uzasadniająca wszczęcie postępowania z urzędu, wobec czego nie było podstaw do dalszych czynności. Skoro zatem nie doszło do rozpoczęcia postępowania w tym przedmiocie, to brak jest podstawowego warunku, aby można było zarzucać jego przewlekłość.

Niewątpliwe jest, że wniosek K. H. z dnia 17 kwietnia 2014 r., dotyczył dwóch kwestii: wszczęcia z urzędu postępowania o wznowienie procesu i uchylenia wyroków: Sądu Rejonowego W. w sprawie sygn. akt II K .../01 i Sądu Okręgowego w W., sygn. akt IV Ka .../04 oraz wyłączenia wszystkich sędziów Sądu Apelacyjnego [...] II Wydział Karny od rozpoznania wystąpienia wnioskodawczyni dotyczącego wznowienia postępowania w w/w sprawie. Decyzje co do obu kwestii zapadły w dniu 15 lipca 2014 r., po uzyskaniu akt sprawy z właściwego Sądu i na tym etapie zakończyły się wszelkie działania Sądu Apelacyjnego dotyczące istoty sprawy. Nawet przy próbie bardzo szerokiego interpretowania pojęcia „w toku postępowania”, nie sposób twierdzić, że jakiegokolwiek czynności merytoryczne dotyczące zagadnienia wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie jeszcze są „w toku”. Takie zakreślenie w ustawie ram czasowych do wniesienia skargi jest niewątpliwie powiązane z podstawowym *ratio legis* całej regulacji, jakim jest wyeliminowanie stanu bezczynności organu procesowego, przeciwdziałanie

przewlekłości postępowania i spowodowanie jego toczenia się bez zbędnej zwłoki. Zatem z chwilą zakończenia tego etapu postępowania, którego miałyby dotyczyć skarga - ten podstawowy cel rozwiązań normatywnych zawartych w powołanej ustawie, staje się niemożliwy do osiągnięcia (por. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2012 r. KSP 3/12 LEX nr 1228682).

Podkreślić przy tym także należy, że stosownie do utrwalonego stanowiska Sądu Najwyższego, obowiązująca procedura karna nie przewiduje możliwości domagania się przez stronę procesową wyłączenia całego sądu lub wszystkich jego sędziów, zwłaszcza jeżeli jedyną przesłankę takiego żądania miałoby stanowić rozstrzygnięcie wydane w innej sprawie z udziałem tych sędziów. Wniosek złożony w tym zakresie może być rozpoznawany tylko z punktu widzenia przesłanek dotyczących sędziów wyznaczonych do rozpoznania konkretnej sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2006 r. V KO 102/06 LEX nr 324795, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2007 SNO 41/07 LEX nr 471785, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2014 r. IV KZ 31/14 LEX nr 1476971). Tak też się stało w tym wypadku i w związku z tym w dniu 15 lipca 2014 r. zapadło stosowne postanowienie Sądu Apelacyjnego. Następnie, w tym samym dniu – po zbadaniu akt sprawy Sądu Rejonowego – dokonano oceny w przedmiocie braku podstaw do wznowienia z urzędu postępowania w tej sprawie z powodów wskazanych w wystąpieniu skarżącej. Stosowne rozstrzygnięcia zostały doręczone zainteresowanej w dniu 28 lipca 2014 r. (k. – 8v).

Nie sposób zatem mówić o bezczynności w rozpoznawaniu wystąpienia K. H. z dnia 17 kwietnia 2014 r. w sytuacji, gdy zagadnienia w nim podniesione zostały zweryfikowane i nie znalazły potwierdzenia w postaci decyzji wszczynającej czynności zmierzające do wznowienia postępowania. Nie doszło więc w ogóle do podjęcia postępowania, w którym miałyby wystąpić przewlekłość. Jednocześnie, podkreślić należy, że procedura związana ze skargą na przewlekłość postępowania nie stanowi pośredniej drogi do kwestionowania rozstrzygnięć, jakie zapadły w wyniku czynności podejmowanych na skutek rozpoznania wystąpienia wnioskodawczyni.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

